

Toespraak van de heer A. van Pelt, voorzitter Oranjevereniging Prinses Juliana uitgesproken tijdens de herdenking op 4 mei 2010 bij het monument VRIJ.

Goedenavond dames en heren, jongens en meisjes

Hebt u, heb jij er wel eens bij stilgestaan hoe bevoorrecht wij zijn om hier vanavond te mogen en te kunnen zijn.

Hebt u er wel eens over nagedacht dat maar een klein percentage van de wereldbevolking kan zeggen, dat er al 65 jaar vrede is in zijn of haar land.

Het overgrote deel van de wereldbevolking kan slechts dromen van een avond als deze, maar deze droom is voor hen ver van de werkelijkheid.

En wij? Waarderen wij de vrijheid waarin wij mogen leven?

Toen in 1945 ons land werd bevrijd, troffen onze bevrijders een totaal ontredderd land en volk aan.

Wij herinneren allemaal wel de beelden van de totaal kapotgeschoten steden en dorpen.

In een groot deel van ons land was de honger enorm groot.

De aan de bevrijding voorafgaande 5 oorlogsjaren hadden diepe wonden geslagen.

Zeer velen waren geestelijk dan wel lichamelijk beschadigd. De Joodse gemeenschappen waren in ons land bijna geheel verdwenen.

Juist op het moment dat de nood het hoogst was, schonk God ons volk opnieuw vrede.

De eerste jaren werd de bevrijdingsdag enthousiast gevierd.

In 1970 werd door de toenmalige regering besloten, dat in het vervolg bevrijdingsdag maar eens in de 5 jaar gevierd zou worden. Helaas is hier, op enkele plaatselijke uitzonderingen na en diverse bijeenkomsten op nationaal niveau, niets van terecht gekomen.

Ons volk begon te vervreemden van zijn vrijheid. De woorden die op het muurtje voor het monument VRIJ zijn aangebracht "Vrijheid in verantwoordelijkheid" begonnen hun waarde te verliezen.

Enkele jaren geleden heeft de regering in samenwerking met het Nationaal Comité 4 en 5 mei geprobeerd de viering van bevrijdingsdag nieuw leven in de blazen.

Veel verder dan het organiseren van muziektijven voor jongeren is men echter niet gekomen.

Voor velen van ons volk betekenen 30 april en 5 mei alleen nog vakantie.

Enige tijd geleden hoorde ik dat men in Nederland overweegt of inmiddels reeds heeft besloten de Holocaust uit de geschiedenisboekjes te verwijderen.

Dit feit zou aanstootgevend zijn voor bepaalde groepen binnen onze bevolking.

Ik vrees dat dit besluit opnieuw ons volk verder zal vervreemden van die gebeurtenissen en de geschiedenis in de jaren 1940-1945.

Wie gelooft er over enkele jaren dan nog dat er in die tijd ruim 6 miljoen mensen zijn omgebracht alleen voor het feit dat zij behoorden tot het Joodse volk.

Wie gelooft er straks nog dat mensen werden vermoord, omdat zij niet in het systeem pasten, zoals homoseksuelen, zigeuners enz.

Het verzwijgen van deze geschiedenis is nooit een oplossing.

Het elkaar in openheid, liefde en respect tegemoet treden is en blijft de enige weg om elkaar te begrijpen en samen te werken aan vrijheid en vrede.

Velen maken zich zorgen over de maner waarop de overheid en niet alleen die van ons land omgaat met onze persoonlijke gegevens.

Zonder dat wij er erg in hebben, worden onze vrijheden behoorlijk ingeperkt.

Als u, jij en ik niet bereid zijn ons opnieuw in te zetten voor die Vrijheid in verantwoordelijkheid zullen de donkere wolken die zich nu reeds boven ons land, Europa, ja de gehele wereld bevinden, uitgroeien tot een nieuwe diepe zwarte nacht.

De Bijbel belooft ons dat er eens een tijd zal komen, dat de oorlog niet meer zal worden geleerd, maar dat er eens vrede op aarde zal zijn. Alleen deze vrede zal niet tot stand komen door de inzet van ons mensen, maar tot aan die tijd rust op ons de taak in het belang van onze kinderen en kleinkinderen steeds weer opnieuw de juiste keuze te maken.

Daarom is de vierde mei zo belangrijk als een avond van bezinning.

Zo dadelijk hoort u het blazen van de Last Post, daarna nemen wij 2 minuten stilte in acht en vervolgens zingen wij het 1^e en 6^e couplet van ons volkslied.